

Diakoniatyön tehtävät seurakunnissamme

Entinen Porin kaupunki- ja maaseurakunta on muutaman vuoden kuluessa jakaantunut neljään pienempään seurakuntaan. Sen seurauksena on ollut neljän uuden kirkkoneuvoston perustaminen ja monien laisten toimikuntien asettaminen, jotka omalla kohdallaan moninkertaisin uusin voimin jatkavat työtä ja kehittävät sitä.

Eräs tärkeä seurakunnan työmuoto on diakonia.

Diakonin piirissä on kullakin seurakunnalla monia erikois-tehtäviä. Diakonissat, jotka ovat seurakuntien kirkkoneuvostojen valitsemia, suorittavat tärkeitä töitä vanhusten parissa joutuen myös hoitamaan kroonisesti sairaita. He tutustuvat alueensa varattomimpiin koteihin ja niiden tarpeisiin voiden mahdollisuuksien mukaan tuoda hengellistä ja jopa aineellistakin tukea, vaikkakin viime mainittu on ennen kaikkea sosiaalisen huollon asia. Myös kesäleirien järjestely vanhuksille, äideille ym. kuuluu osana seurakunnallisen diakonian työhön. Niinkään yhteisvastuukeräykset suoritetaan kussakin seurakunnassa erikseen. Työtä on runsaasti. Tärkeää on, että seurakunnan piirissä tunnetaan heikoimpien, tuen tarpeessa olevien seurakuntalaisten asia omaksi asiaksi ja lähestytään heitä Kristuksen rakkaudella.

Kuitenkin on todettava, että sellaisessa suuressa seurakuntayhtymässä, mikä Porin seurakunnat ovat, on tehtäviä, joita on syytä hoitaa yhdessä, yhteisvoimin.

Se on koettu Porissakin.

Sellainen työmuoto on sairaalain sielunhoito. Se on seurakuntien yhteinen tehtävä, joka osittain ulottuu yli Porin seurakuntien rajojenkin. Sitä on hoidettu seurakuntien yhteisenä tehtävänä, mutta nyt on vihdoin viime vuonna saatu perustetuksi sairaalapapinvirka, jolla on oma vakinainen hoitajansa.

Niinkään ei aistivallisten hoitoa voida kunnollisesti hoitaa pienten seurakuntien rajoissa. Onhan Porissa ollut jo useita vuosia aistivallisten sisar, joka on kiitettävällä taidolla hoitanut erikoisesti kuurojen asioita. Mutta hän on myös saanut jo monta kosketusta seurakuntiemme sokeisiin jäseniin.

ON VASTUULLISTA OLLA IHMINEN

Maamme huomattava kristillis-sosiaalisen ja katulähetystyön veteraani rovasti Verner Louhivuori kirjoittaa:

Sitä on jo erinäisiä vuosikymmeniä, kun tuollain tällöin tapasin Helsingin kadulla miehen, jonka katse koko ajan tähtäsi katuojaa. Sieltä hän poimi, milloin häntä onnisti, paperossin sätkiä. Kuva tuosta miehestä, jota en ollenkaan tuntenut ja josta ehkä sain ihmisenä väärän kuvan pelkästään tuon hänen asentoonsa takia, syöpyi mieleeni ikäänkuin sellaisen olennon edustajana, josta ihmisyyys on kulumassa pois.

Minne päin katsotkin elämän vilinässä, kaikkialla toteat, että ihminen on ihmisissä vaarassa. Se näkyy joissakin paikoin pelottavan selvästi, toisaalla vaara vaanii salattummin. Niin, ehkäpä sen tunnet omassa sielussasi.

Kannattaa katsella ihmisiä ympärilläni tältä vaaran näkökannalta, nimenomaan siinä ympäristössä, jossa elämme, jossa samat ihmiset kohtaavat meitä, ihmiset joiden persoonallisuus ja elämäntavat ovat meille tutut ja joiden kehitystä olemme voineet seurata ainakin joitakin aikoja. Katsella heitä ei tuomarina, ei arvostelijana, vaan myötätuntoisina aivan kuin katselemme itseämme, omia sisäisiä vaarojamme.

Mikäs se on, joka alituisen korottaa äänensä meissä? Sehän on vastu. Vastuuntunto erottaa meidät muusta

Mutta vastaavanlaisia kuvia voimme löytää muualtakin. Tuolla istuu hieno herrasmies, huomattavalla paikalla yhteiskuntaa palveleva, ensiluokan ravintolan pöydän ääressä yksin, ohuttasi edessään, tuon tuostakin täyttäen lasiaan ja tilaten mutta lisää, istuu tylsänä eteensä tuijottaen. Se ei ole ensi kerta — pöhötyks kasvoissa kielii siitä että hän on kantaravintolan "kantakundi". Ja kuitenkin — minä tiedän että hänen sisimmässään piilee vielä paljon ihmisestä. Hyvästä ihmisestä. Mutta hukkuuko ihminen hänessä olueen?

Yömaajassa tapaan miehen, säätyläiskodista lähteneen, kielitaitoisen, maailmoita matkustelleen. Miksi hän nyt asuu täällä? Kysy sitä! Ei hän ole ainoa, josta on karistut kaikki "säätyläisyys". Ja kuitenkin — hän itse suree sitä, että niin on käynyt, mutta ei jaksaa nousta. On kuin joku riippa vetäisi alaspäin. Minne asti? Sitä kysyn. Kuoleeko hänessä ihmisen, se mikä vielä pilkkaa hänestä, silmäykseltä, jostakin sanasta? Karkean ympäristön ilmapiiri — saako se hivuttaa hänestä pois sen, minkä hän pohjimmiten itsekin tuntee olevan olennaisinta itessään ihmisenä?

luomakunnasta. On vastuullista olla ihminen. Eikä sitä vastuuta voi millään kieltää, koska se kuuluu olentoomme.

Vastuu itsestämme. Mutta vastuu myös muista. Noistakin, jotka tulevat vastaamme elämämme polulla ehkä joka päivä. Noistakin, jotka näyttävät luisuvan alaspäin, joiden elämänotot ovat raskaat ja vaarantavat heidän ihmisyytensä, jotka ovat joutuneet oluensa tai viinansa pauloihin, jotka ovat menettäneet suhteensa omaisiinsa ja koteihinsa ja siksi ajattelevat hyljittyinä: antaa mennä.

"Pelasta ne, joita kuolemaan viedään, pysäytä ne, jotka surmapaikalle hoippuvat" (Sananl. 24: 11). Tuo sana kutsuu siihen työhön, jota Vapahtajamme tarkoitti, kun hän sanoi vetoavasti oppilailleen: "Ei Ihmisen Poika ole tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan."

Lähimmäismieltä

On tunnettua, kun järjestäytynyt työ juoppouden vastustamiseksi maassamme alkoi, niin tässä orastavassa raittiusliikkeessä vaikutti herätyskristillisyyden henki. Se viritti kokoukset ja kaiken toiminnan lämminkeskisiksi. Useat raittiusseuraan liittyneet olivat nähneet ja itse kokeneet juoppouden kirouksen ja taistelleet kuin hukkua pelastuakseen. Siksi kaiken toiminnan sävy oli vakava ja uskoon perustuva.

Kun raittiiden kansalaisten lukumäärä alkuaikoina oli vielä vähäluukainen, niin rohkaisua ja tukea toisilta raittiusveljiltä saadakseen he tunsivat tarvetta kokoontua useammin yhteisiin neuvotteluihin. Raittiusseura oli kuin turvapaikka, kuin koti heille. Kuvavaa onkin, että raittiusseurojen huoneistoja sanottiin ennen usein kodiksi. Esim. Viipurin raittiusseuran taloa sanottiin yleensä "Raittiuskodiksi".

Ajan kuluessa seurojen jäsenmäärä kasvoi ja uudistui. Raitista nuorta väkeä liittyi mukaan. Luonnollisesti silloin ohjelmat ja työtavat muuttuivat. Alkuaikojen raittiusseurat olivat luonteeltaan "pelastusseuroja," nyt ne muuttuivat "valistusseuroiksi."

Meistä vanhemman aikakauden ihmisistä tuntuu siltä, että alkuaikojen lähimmäismieltä ja nuoren innostuksen hehkua tarvittaisiin nykyajanakin. Ne epäkohdat, jotka synnyttivät aikanaan raittiusliikkeen ovat edelleenkin olemassa. Ne ovat voitettavissa vain sitkeällä, uhrantuvalla työllä.

Kylväjä

Kaksi rippikoululeiriä tänä kesänä Junnilassa. Kuvassa viime kesän rippikoululeirin opettajia: leht. Outi Erkkilä, Salme Levola, diakoni Otto Syrjä, Seija Mäkinen, teol.kand. Liisa Syrjä, Maikki Mäkinen ja rouva Tyyne Koskela.

tomia, oli työllä ensiarvoinen merkitys. Ei ole ihme, että nousi aivan uusia työmuotoja, kuten miesten ja naisten turvakodit, käynnit vankiloissa ja työlaitoksissa katsomassa sinne joutuneita seurakuntalaisia, työ alkoholistien parissa, kosketukset alkoholistien ja vankien koteihin ym. Tätä työtä johti Porin Diakonia ry. Sen harjoittaman työn merkitystä ei ole syytä aliarvioida.

Vuoden vaihteessa päätti Porin seurakuntien kirkkovaikkuusto vastaanottaa Porin Diakonia ry:ltä Nummen. 7 kiinteistön tontin ja talon velkoineen. Yhdistys oli hankkiessaan kiinteistön sijoittanut siihen naisten turvakodin, jolle se oli antanut työn ystävän ja lämpimän kristityn, pankinjohtajanrouva Elsa-Maria Bromsin mukaan nimen "Elsa-Maria-koti". Kodin käyttö osoittautui kuitenkin vuosien kuluessa vähäiseksi, joten sen ovet päätettiin sulkea kuluvan vuoden huhtikuun alusta lukien. Myöskin yhdistys vapautti toimestaan kaikki sen palveluksessa olleet työntekijät.

Koska miesten koti, "Uskonmaja" on edelleen ahkerassa käytössä, on syytä jatkaa sen toimintaa seurakunnallisissa merkeissä. Myös katu- ja vankilälähetystyöntekijä on osoittautunut tarpeelliseksi. Työn piirissä suoritettava monipuolinen toiminta on niin laajaa, että sitä varten tarvitaan oma erikoinen työntekijä. Hänen toimintaansa liittyy läheisesti myös edellämmainittu yhteinen keräystyö jonka tulokset ovat olleet huomattavia.

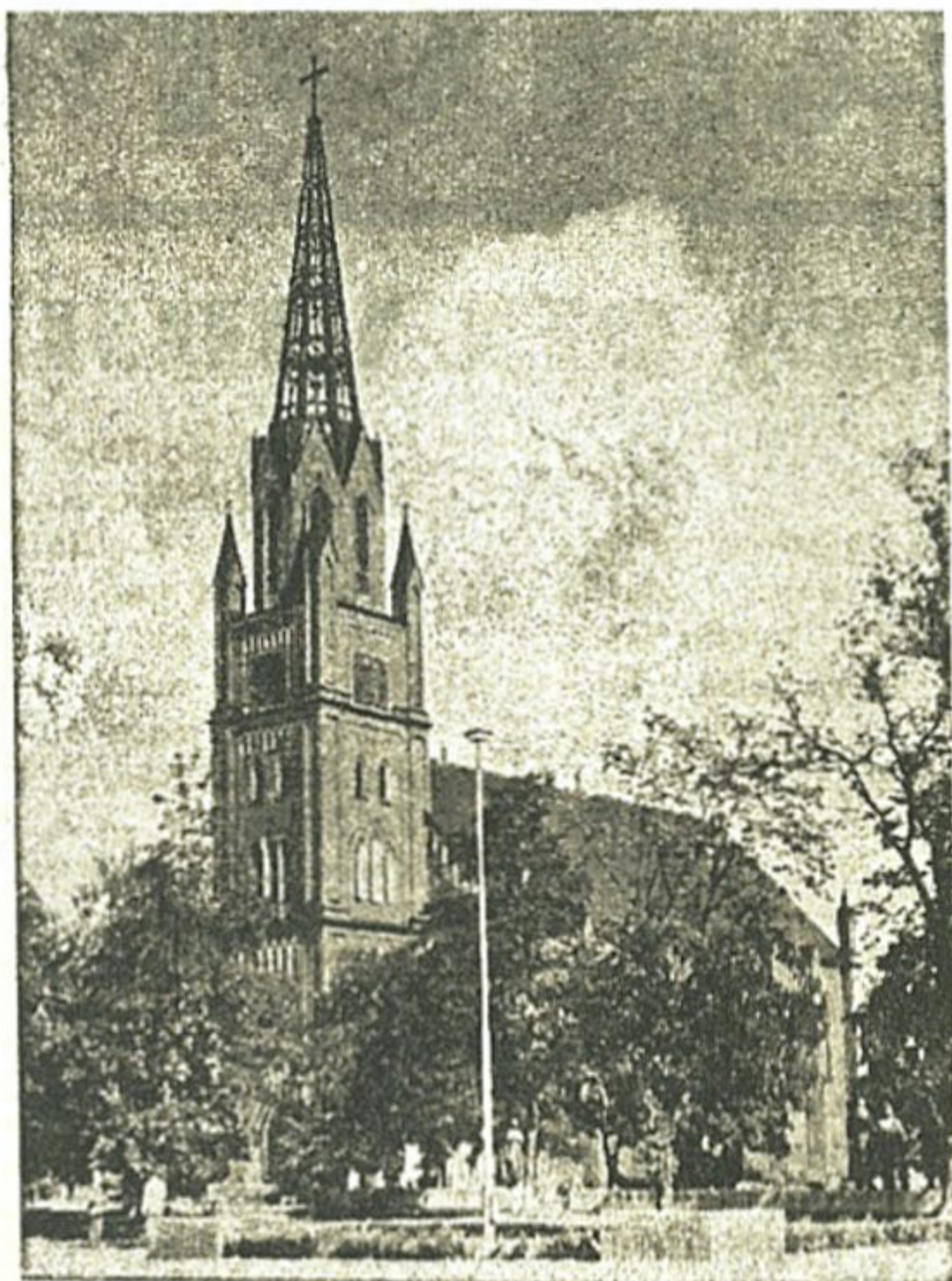
Seurakuntien kirkkovaikkuusto päätti tämän vuoden talousarvion yhteydessä perustaa diakoniviran. Virkaan on valittu diakoni Otto Syrjä. Toukokuun alusta hän astui tehtävänsä. Toivomme hänen menestyvän ja olevan siunaukseksi tällä tärkeällä työsaralla.

Seurakuntien yhteisiä diakonian alaan kuuluvia tehtäviä varten on syytä perustaa yhteinen työelin, nimitettäköönä sitä diakoniakeskukseksi, kuten useissa muissa kaupungeissa tehdään, tai annettakoon sille jokin muu sopiva nimi.

Matti A. Mustonen

KIRKKO PORISSA

TERVETULOA PORIIN!

Keski-Porin v. 1863 rakennettu kirkko. Monien kesäkokousten pääpaikka.

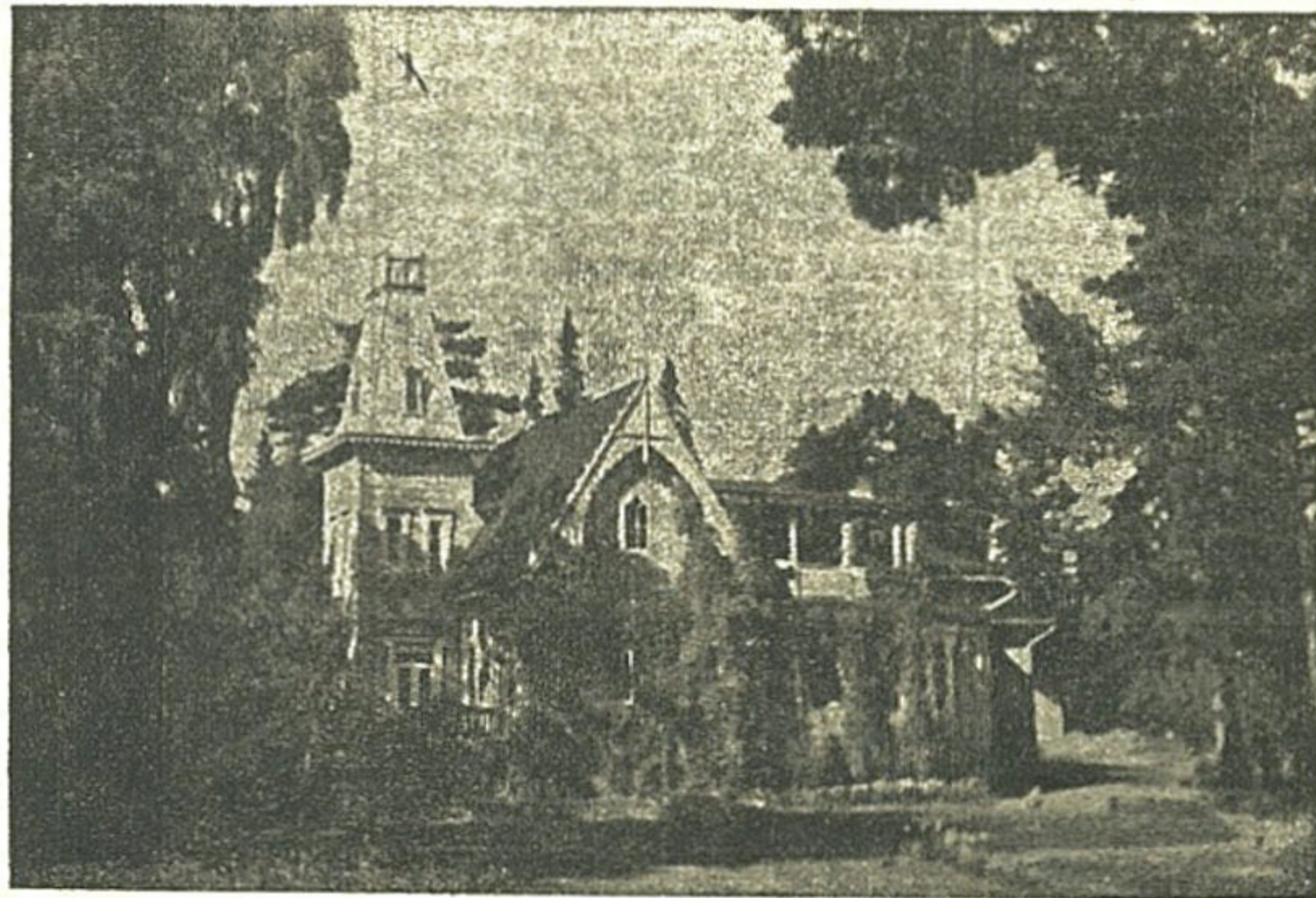
Raittiuden Ystävien koko maata käsittävä edustajakokous ja kesäpäivät pidetään tulevan kesäkuun 15—16 päivinä Porissa. Silloin kokoontuu tänne neuvonpitoon maamme puolueeton raittiusväki. Tietoisina siitä, että raittius työ maassamme on pitänyt kristilliset arvot pyhinä ja korostaa niitä kaikessa toiminnassaan, samoin kuin siitä, että sen tähtäimenä on yksinomaan kansamme onni, painottaessaan tervettä, myönteistä, alkoholi- ja narkootisista aineista vapaata elämäntapaa, sekä että Suomen kristikansa on yksimielisesti raittiin elämäntavan kannattaja, lausumme raittiusväen tervetulleeksi kesäkuu-teenne ja toivotamme Jumalan suurta siunausta kokoukselle.

Katulähetystysten ystävien koko maata käsittävät kesäpäivät pidetään Porissa, Reposaaren Junnilan kesäkodissa tulevan

heinäkuun 11.—14. päivinä. Katulähetysväki tekee työtä seurakuntiemme heikoimpien jäsenten, alkoholistien, narkootisten aineiden käyttäjien, vankien ja heidän perheittensä keskuudessa. Se kohdistaa huomionsa erikoisesti kadun kansaan ja tahtoo julistaa kaikille ajallista ja iankaikkista pelastusta Jeesuksen Kristuksen lunastustyön perustalla. Työ ei suinkaan ole helppoa. Sen vuoksi katulähetysväki kokoontuu mielellään yhteisiin neuvonpitoihin hiljaisuuteen kootakseen voimia ja ammentakseen elävää vettä iankaikkisista lähteistä. Tervetuloa Poriin! Jumala siunatkoon Junnilan päivät!

Profeetta Jeremian kautta sanoo Herra: "Itkien he tulevat, ja minä johdatan heitä, kun he kulkevat ruokailin. Minä vien heidät vesipuroille, tasaista tietä, jolla he eivät kompastu".

Matti A. Mustonen.

Porin Seurakuntien kesäkotina Junnila Reposaarella entisessä vehreydessään.

SYKSYN KIRKOLLISKOKOUKSEEN KOLME PORILAISTA

Ensimmäisenä Turussa pidettävään kirkolliskokoukseen on valittu Porista kaksi pappia ja yksi maallikko. Arkkhiippakunnan edustajat ovat seuraavat:

Pappisedustajat: tuomiorovasti Lauri Huovinen, asessori A. F. Salmisen, fil. tri Eino Kolari, rovasti Jaakko Haavio, teol. lis. Veikko Takala, teol. tri asessori Yrjö Luojola, teol. lis. Voitto Vuola.

Maallikkoedustajat: lakit. lis. Ilmo Kalkas, lehtori Hanna Lehto, talt. tir. Erkki Honkasalo, maanvilj. Esko Junnila, agronomi Lauri Tunturi, metsänhoitaja Juhani Linkola, maanvilj. Paavo Aalto-Seppälä, pankinjoht. Erkki Noravuori, pankinjohtaja Eelis Kannala, maanvilj. koulunjohtaja, maisteri Olavi Mäenpää.

SATAKUNNAN KIRKOLLISET LAULUJUHLAT

Seitsemänneitoista Satakunnan kirkolliset laulujuhlat pidetään P. Kolminalisuuden päivänä kesäkuun 9. p. Laviassa. Juhlakuorossa tulee esiintymään noin 900 laulajaa. Puhujina ovat kirkkoherrat V. A. Kaukovaara, Olli Kahra ja Torsti Kanerva. Juhlille tullaan järjestämään yhteismatkoja.

ULKOILMAKOKOUKSET

Keski-Porin seurakunnan viikkohartaudet pidetään kesäkuukausina torstaisin kirkkopuistossa. Vanhan hautausmaan puistossa pidetyt iltahartaudet hoitaa Porin Teljän seurakunnan papisto.

PASTORI SILVOLA

Keski-Porin nuorisopastori Iikka Silvola on hakenut Kuopion hiippakuntaan kuuluvan Puolangan seurakunnan viralliseksi apulaiseksi ja siirtynyt sinne heinäkuun 1. päivänä.

MONISANAISUUS

"Missä on paljon sanoja, siinä ei syntyä puuta", sanoo sananlaskukirja. Mitä epävarmempi ihminen on, sitä enemmän hän tarvitsee sanoja vakuuttaakseen olevansa oikeassa tai todistaakseen viatonta. Samaan yhteyteen kuuluvat sellaiset sanonnat kuin "totta puhuakseni", ollakseni rehellinen" jne. — Ikään kuin todellisuus ja rehellisyys olisivat vain poikkeuksellisia asioita.

Jos omatuntosi on puhdas, on elämäsi suoraa ja mutkatonta. Olet vapaa myös ihmisten arvosteluista. Et tarvitse mitään hätäkeinoja, et moninaisia vakuutteluja. Oman isäntänsä edessä jokainen seisoo tai kaatuu. Se isäntä on Jeesus Kristus, josta yksin lopulta elämämme riippuu.

Aatos Laiho

DU KRÖNEST DAS JAHR
MIT DEM KRANZE DEINER GÜTE

KESÄ KAIKILLA

Onnea tavoitellaan jälleen entistä innokkaammin. Lämpenevät päivät ja vihertyneet puut antavat siihen luvan. Jokohan on sinun vuorosi? Joko tämä kesä tuo sen onnen, joka kaiken muuttaa voi? — Nuori ihminen, toivottavasti tapaat hänet! — Vanhempi, et ehkä voita veikkauksessa, mutta tuleehan onni muutakin tietä! — Lapsi, sinähän itse olet onni!

Vuodenajan vaihtumisen on jokainen havainnut. Kenelle siitä tiedotti vilustuminen — kesävaatteet eivät eilen vielä riittäneet, mutta ehkä jo huomenna. Kenellä alkoi jo kesäloma. Kuka näki ensimmäisen pääskysen. "Maan ja taivaan muodon te osaatte arvioida; mutta kuinka ette arvioitse tätä aikaa?" (Lk. 12: 56). Kuinka emme arvioisi, onhan kesä tullut! Jokainen sen näkee. Kesä merkitsee onnen päiviä, parasta vuodenaikaa. — Mutta tämä aika on eri asia. Jätäkö sen arvioimisen sikseen? Älä jätä. Tämä aika on oma aikasi.

"Onni yksillä, kesä kaikilla", ei ole raamatunlause. Kaikeksi sananlaskuihinkin voi luottaa? Tähän ainakin luotetaan — esimerkiksi näin: "Usko ei ole joka miehen." Onni olla uskova on vain yksillä. Mitäpä sitä pohtimaan. Olkoot onnellisia, onhan meillä ainakin kesä. — Millainen kesä? Kastettu, rippikoulun käynyt, kirkon kirjoissa. Pääsee lopuksi siunattuun maahan. Kesä? Kesäkin voi olla kylmä ja sateinen. Kuten viime kesä. — Ehkä et kaipaa onnea etkä kesää. Oma itse suuressa tärkeydessään riittää? Hyvä on, olkoon sitten vaikka luminen kesä. Lopeta lukeminen tähän.

"Missä on nyt teiltä kerskaaminen onnestanne?" (Gal. 4: 15). Johan se sanottiin. Ei ole paljoa kerskaamista. Onni on annettu toisille. Kesä saattaa olla, ja lämminkin — mitä se hyödyttää? Kunpa olisi jotakin erinomaista, olisipa edes sitä uskoa. Mutta kun ei ole mitään. Jumalakin ajettiin tiehensä.

Niinkö? Sanoitko todella niin? Mutta — silloinhan sinä uskot!

Seppo Kjellberg

ARKKIHIPPAKUNNAN POIKAPÄIVÄT

Pääsiäislauantaina ja sunnuntaina oli yli 20 seurakunnasta tullut noin 400 poikaa kristillisille päivilleen Poriin. Kokouspaikkoina olivat Keski-Porin kirkko ja poikien ammattikoulun suuri sali. Majotus oli Cygnaeus-koulussa.

Merkittävimpiä tapahtumia olivat tietokilpailu Markuksen evankeliumin johdolla, johon oli jo kotona valmistauduttu. Kahta sarjaa erotti 14-vuoden ikä. Kilpailtiin myös soitossa ja lausunnassa.

Mutta mieliinpainuvin taisi olla iltahetki sankarihaudalla ja sen jälkeinen soitukulkue. Pieni valo-

kuva- ja lennokkinäyttely oli myös järjestetty.

Rovasti Matti A. Mustonen pöyhäi tervehdyspuheessaan poikien ihanteiden tarpeesta ja pääsiäislaulunsaarnausta ylösnousemususkosta.

Tohtori Eino Kolari puhui kirkon nuorisovalokuvan esittämistä muodostumisesta.

Asessori A. F. Salmisen puhe liikkui sen ilon vaiheilla, jonka Jumala lahjoittaa omilleen. Poikien keskuksen johtaja, pastori Pentti Tapio kertoi lämpimästi Jeesuksen tuntemisen tarpeellisuudesta. Poikien soitokunta ja kuorot esiintyivät myös.

KÄYTÄNNÖLLISIÄ NEUVOJA SEURAKUNNAN PIIRISSÄ

LASTEN KASTAMINEN

On tarpeellista, että lasten kastamista varten ilmoitetaan vanhempien seurakunnan kirkkoherranvirastoon kastetta pyydetessä lapsen nimi ja syntymäpäivä sekä vanhempien ja kummien nimet. Kummieina eivät voi olla kirkosta eronneet. Jos kummit kuuluvat vieraaseen seurakuntaan, tulee heidän esittää virkatodistus seurakunnastaan. Kummieina voivat olla hyvämaineiset, rippikoulun suorittaneet ja Herran Pyhällä Ehtoollisella käyneet seurakunnan jäsenet.

HAUTAUSTOIMITUKSET

Lääkärin antaman kuolintodistuksen toimittaminen kirkkoherranvirastoon on ensimmäinen tehtävä hautaamista valmistettaessa. Sen perusteella merkitään henkilö kuolleeksi. Porissa avustavat hautaustoimitukset yhdessä kirkkoherranvirastojen kanssa hautaamisajan järjestämisessä, haudan ja ruumisarkun hankkimisessa ym. Seurakuntien taloustoimitus ottaa pyydettyä myös hautoja hoitaakseen. Sunnuntaisin tapahtuu vainajien siunaaminen joka puolittainen uudessa siunauskappelissa. Kirkkoon kuulumattomilla on eri hautausmaa, eikä heillä ole kappelien käyttöoikeutta.

AVIOILIITTOON VIHKimINEN

Kun aviokuulutus on seurakunnan kirkossa luettu, voidaan vihkiminen suorittaa seitsemän päivän kuluttua (ei siis seuraavana lauantaina). Vihkimisestä sovittava jonkun papin kanssa, jos se tapahtuu kirkossa, myös uuden ja vahtimestarin kanssa. Vihkimisiä suoritetaan myös sunnuntaisin klo 14 Hallituskatu kappelissa. Kuulutus on voimassa kuusi kuukautta. Toimituksessa läsnäolevien kahden todistajan on merkitään vihkimäluetteloon. Muista seurakunnista olevien vihittävien on esitettävä kuulutus todistus.

SEURAKUNNISTA MUUTOT

Muuttokirja-asetuksen mukaan on asunnon muuttajan huolehdittava kahden kuukauden kuluessa kirkonkirjojensa siirtämisestä asuntonseurakuntaansa. Yhteisluudessa olevat seurakunnat, kuten Porissa, eivät tee poikkeusta. Koska Porin seurakuntien alue kuuluu sekä kaupunki- että maalaiskuntaan, on syytä hankaluuksien välttämiseksi huolehtia muuttoilmoituksistaan myös kirkkoherranvirastoihin. Esim. kirkollisista vaaleissa saattaa tulla pettymyksiä, jos ei kuulukaan siihen seurakuntaan, jonka alueella asuu.

KIRKKO PORISSA

VALMIIT SOT-ATERIAT RETKILLE MUKAAN

Retkiaterian valmistus käy nopeasti, kun varaatte mukanne kuuluisia SOT:n liha- ja ruoka-säilykkeitä.

- NAKKEJA
 - TILLILIHAA
 - STROKANOFFIA
 - HERNEKEITTOA
- ym. ym.

Valikoima on monipuolinen.

VAPAAPÄIVÄ RUOANLAITTAJALLE SOT:n SÄILYKKEILLÄ

MUISTA SOT MERKKI

Jo viime kesänä oli seurakunnalle vuokrattuna tehtailija B. Ekwallin kuolinpesän omistama huvi- ja 2,84 hehtaarin suuruinen tontti alue veden rannalla Lyttylässä. Koska alue katsottiin etäisyytensä ja maastonsa puolesta sopivaksi leiriytymisalueeksi, päätti kirkkovaltuusto ostaa sen kokouksessaan 7. p:nä toukokuuta. Kauppahinta oli 28.000 nmk. Samalla päätettiin myöntää välttämättömiin korjauksiin 5000 nmk. Näistä tärkein on ajotien ulottaminen tontille saakka. Reposaarella olevaa Junnilan kesäkotia ovat viime vuosina kansoittaneet äiti- ja sosiaaliset leirit niin, että nuorille on ollut vaikea löytää leiripaikkaa. Toistaiseksi ovat molemmat rippikoululeirit sijoitetut Junnilaan, mutta Lyttylään on jo lähes kesäks suunniteltu kaksitoista leiriä.

Seurakunta on ostanut Lyttylän leiriä varten myös soutuveneet. Sauna ja käymälä kaipaavat korjausta ja juomaveden saanti on turvattu.

Leirialue ostettu Lyttylässä

Lyttylän leirikeskukseen ranta on pohjatuultilla suojassa. Pohja on hienoa hiekkaa. Sopiva lasten leikkipaikaksi.

Introitus-sävelmien paluu päiväjumalanpalvelukseen

Introitus on eräs niistä psalmilauluista, jotka uskonpuhdistuksen jälkeen luterilaisessa jumalanpalveluksessa korvattiin alkuvirrellä. Vastaavalla tavalla on jokainen virsi saanut sijansa jumalanpalvelukseemme.

Kun uskonpuhdistuksen aikana ja sen jälkeen tehtiin yrityksiä sovittaa kansankieliset sanat alkuperäisiin introitusmelodioihin, muodostui ylipääsemättömäksi esteeksi antifonien (koko kuoron esittämä introituksen alku joka lopuksi kerrataan) melismaattinen, monisävelinen, mutkikas sävelkulkua. Tämä vaikeus on meillä poistettu ottamalla nyt ehdolla oleviin sävelmiin psalmilaulun yksinkertaisin muoto ns. syllabinen eli tavutyylillä, jossa yhtä tavua vastaa yksi sävel. Vaikein muoto on yllämainittu melismaattinen eli liverystyyli, jossa yhdelle tavulle tai ääntilölle voi tulla kokonainen sikermä eritasoisia sävelmiä.

Nyt ehdolla olevat introitus-sävelmät eivät itse asiassa ole klassillisten introitus-alkuperäisiä sävelmiä mutta kyllä kristillisen kirkon alkuperäisiä sivujumalanpalvelusten psalmilaulussa käytettyjä sävelmiä.

Uskonpuhdistusajan jälkeen katsoi introituslaulu vähitellen kokonaan luterilaisesta jumalanpalveluksesta, kunnes se viime vuosisadan lopulla alkoi Suomessakin tulla uudelleen käytäntöön alttarilta lue-

tun johdantolauseen muodossa varsinkin suurina kirkollisina juhlapäivinä.

Kuuluisasta paavista nimensä saanut ns. gregoriaaninen, yksiaäninen introituslaulu, josta Porin rovastikuntakin viime helmikuussa pitämässään kokouksessa joutui antamaan lausuntonsa, on aivan viime aikoina saanut huomattavaa kannatusta Skandinaviassa sekä erikoisesti luterilaisuuden kotimaassa Saksassa. On ehkä ymmärrettävää, että se meillä Suomessa on joutunut niinkin kriittillisen arvostelun kohteeksi kuin eri puolilta maamme saapuneet tiedot kertovat, kun ottaa huomioon, että suomalainen on varsin hidas omaksumaan mitään uutta varsinkin kirkkomme jumalanpalvelusmenoihin ja erityisesti jos hän vielä epäilee itseään ohjattavan kohti katolista kirkkoa. Tästä muuan valaiseva esimerkki:

Runsas vuosi sitten pidettiin Turussa arkkihiippakunnan pappien ja kanttorien luontopäivät. Tässä tilaisuudessa suoritettiin kokeilun vuoksi äänestys ehdolla olevista introitus-sävelmistä. Tulos osoitti, ettei kukaan lähes viidestäkymmenestä mukana olleesta kanttori-urkurista hyväksynyt näitä yksinomaan käytöön otettavaksi, vaihtoehtoisena kyllä. Tämä hiukan epäilevä kanta puhuu puolestaan. Kirkkomusiikkomme eivät vastustaneet introituksen paluuta päiväjumalanpalveluk-

Dir. cant. Arvo Elo.

Kolmatta vuotta jo vaihtoehtoisessa käytössä ollut ns. uusi jumalanpalvelusjärjestys on asettanut seurakuntiemme päiväjumalanpalvelukseen alkuvirren jälkeen esitettäväksi introitus-sävelmän, jonka yksiaäninen kuoro laulaa vastavuoroisesti joko siten, että nais- ja mieskuoro vuorottelevat tai siten, että nais- tai lapsikuoro ja esilaulaja suorittavat sen.

Introitus edustaa kirkon vanhaa psalmilaulua, jonka juuret ulottuvat jo esikristilliseen aikaan, juutalaiseen synagogajumalanpalvelukseen.

seen, pikemminkin päinvastoin. Erikoisesti kirkollisina juhlapäivinä ne olisivat juhlistamassa jumalanpalvelukseemme, kirkkokuorojemme avustuksella. Tämän on kokemus osoittanut muutamissa Helsingin ja Turun seurakunnissa, joissa 4-äänisiä introituksia on käytetty jo vuosikymmeniä. Kysymys on nyt lähinnä siitä, mistä saamme jokapäiväisiin teksteihin sopivat sävelmät, sellaiset, jotka kirkkokansa tuntisi omakseen ja vuosien mukana oppisi niitä ei ainoastaan kuulemaan vaan myös käyttämään.

On siis huomattava, että introituslauluille nyt annettu musiikillinen asu ei suinkaan ole ainoa mahdollinen. Asiasta on esitetty tämä ratkaisu, joka tosin ei tyydytä kirkkomusiikkomme enemmistöä eikä, todennäköisyyden mukaan, kirkkokansaa. Joka tapauksessa on annettava ko. musiikkivaliokunnan työlle tunnustus siitä että on aikaansaatu tyyliään yhtenäinen julkaisu siitä haluavien seurakuntien mahdolliseen käyttöön otettavaksi.

Toinen ratkaisu on että luodaan aivan uusi introitus-sävelmistö, joka ehkä paremmin sopisi meillä käytössä olevan muun jumalanpalvelusmusiikin yhteyteen. Maamme eri kanttori-urkuriyhdistysten taholta on hyvin voimakkaasti korostettu että introitus-sävelmien pitäisi olla sävelasultaan esimerkiksi koraalittymäisiä tai lähteä ns. koraaliselta pohjal-

1200 henkeä, sillä kirkossa on liian vähän ulospääsymahdollisuuksia. Kirkkohallintokunta on saanut tehtäväkseen suunnitella varsinkin lehterille uusia ovia ja portaita.

KATULÄHETYS

Eläkkeelle siirtyvä katu- ja vankeilälähetystyöntekijä Kustaa Alhoppää on kirkkoneuvoston toimesta oikeutettu jatkamaan edelleen työtänsä, kunnes kirkkovaltuusto päättää katulähetystyön uudelleenjärjestelystä.

PORIN PIPLIASEURA

Huhtikuun 17. päivänä piti Porin Pipliaseura 144:n vuosikokouksensa. Seuran johtokuntaan kuuluu puheenjohtajana rovasti Matti A. Mustonen, varalla rov. Paavo Mäkelä, sihteeriksi valittiin rov. P. O. Ekko, rahastonhoitajaksi dir. cant. Arvo Elo. Muina jäseninä ovat lääninrov. Y. S. Sarparanta, rov. Untamo Aitio ja past. Aatos Laiho. Kirjavaraston hoitajana vahtimestari Matti Bergius.

Seura on jakanut useihin laitoksiin Raamattuja ja virsikirjoja. Seurakunnista kertyi kolehteja 104.946 vmk ja kirjoja myytiin 11.428 vmk.

Kirkkoherranvirastossa oleva raamattupainosten näyttely on saatettu ajanmukaiseen kuntoon.

KIRKKO PORISSA

Kirkon työvälineet nykyaikana

Viime kuukausina on useissa yhteyksissä ollut keskustelua kirkon tiedotusvälineistä. Helsingin hiippakuntakokous ehdotti kirkon tiedotuspalvelun vakiinnuttamista. Jotkut pappeinkokoukset ovat pohtineet kirkon tutkimuslaitoksen perustamista ja Satakunnan Kansa käsittelee 20. 4. sanan julistamista ja seurakunnan tiedotussihteerin tehtäviä Porin seurakunnissa.

- Kirkon tehtävänä on viedä pelastuksen sanoma kaikille ihmisille
- Kirkon on kykyjensä mukaan asioitava Herralta saamiltaan leivisköillä
- Kirkon tulee lähestyä aikalaisiansa käytännössä olevin välinein

Saksan evankelisen lehdistöakatemian johtaja, tri Eberhard Müller lausuu näkemyksensä vanhoista kasvatustekijöistä, kirkosta ja koulusta, että ne elävät maailmassa, josta on tulossa yksityiselämän maailma. Perhe ei ole enää elämän ja sosiaalisen järjestyksen perussolu, sillä nykyaikainen työelämä on irroittanut perheensä ja nykyisin usein myös perheenäidin kodista, ja perheestä on täten tullut eräänlainen vapaa-ajanviettoyhteisö. Tehtaan tavat ja puhetyyli, työkollektiivien kiihkeys ja ylipäättään koko nykyaikaisen elämän lait hallitsevat koko kenttää.

Toinen kirkon johtomies tanskalainen piispa Fuglsang-Damgaard sanoo kirkosta: Se ei yritä asettua nykyajan ihmisen tilanteeseen ja ymmärtää sitä, se ei käytä nykyajan ihmisen kieltä eikä siis puhu hänelle. Mutta koskaan aikaisemmin ei kirkolta ole odotettu niin paljon kuin juuri nyt. Kirkon on aika tunnustaa maailmassa tapahtuneet perustavanlaatuiset muutokset ja antaa ihmisille, jotka elävät näissä muuttuneissa olosuhteissa, mahdollisuus kuulla Kristuksen sanoma. Tällä seikalla on, sanoo tanskalainen piispa, ratkaiseva merkitys tänä maailman kohtalonhetkenä.

MASSATIEDOTUS- VÄLINEET

Voidakseen olla kosketuksessa kaikkiin jäseniinsä tarvitsee kansankirkko nykyoloissa massatiedotusvälineitä. Yhteyttä säännöllisestä seurakuntaelämästä loitonneisiin voidaan ylläpitää sanomalehdistön, radion ja television avulla. Niiden välityksellä tapahtuva kirkon uutistoimitus tarvitsee välttämättä ajanmukaista palvelua.

On todettu, että 70 prosenttia kansastamme lukee sanomalehtiä. Melkein joka perheessä on radio. Samoin televisio on yhä enemmän valloittanut paikan suomalaisessa kodissa.

Nämä tiedotusvälineet ovat saaneet kristikansan puolelta läpikäydä vastustuksen myrskyt ennenkuin ne on hyväksytty Jumalan valtakunnan työn palvelukseen. Viime vuosikaudalla kauhutettiin puhelinta. Vielä kolmekymmentä vuotta sitten löytyi maaseudulla uskovaisia, jotka eivät tilanneet sanomalehteä uskonsa vuoksi ja aikuiset seurakuntalaiset muistivat vielä kysymyksen: Sopiiko uskovaisen hankkia kotiinsa radio. Näyttelemiskysymys on yhä vireillä, kun tahdotaan lasten juhlissa esittää enkeleitä tai nuorten kokouksissa vuorokeskusteluja tai heijastinkuvia. On kuitenkin muistettava, että kone ei itsessään ole synnillinen. Se on saatettava vain palvelemaan evankeliumin asiaa ja tuomaan kirkosta vieraantuneita ihmisiä Pelastajan luo.

PAINETTU SANA

Painetulla sanalla on puhutun rinnalla se etu, että sen voi ottaa esille silloin, kun lukijalla on sopivin aika. Itse Raamattu on tästä parhaana esimerkkinä. Kun sanomalehti tulee säännöllisesti koteihin, houkuttelee se perheen jäseniä lukemaan ja katselemaan kuvia. Jos lehti on toimitettu siten, että sen artikkelit on hyvin otsikoitu, on lukijan helppo päästä perille sisällöstä.

Vuosikymmen sitten esittivät maamme johtavien päivälehtien päätoimittajat ja tietotoimistojen johtajat Kirkon Tiedotuspalvelun perustavassa kokouksessa käsityksensä, että kirkko voisi tehokkaasti vaikuttaa yleisen mielipiteen muodostumiseen oman ajanmukaisen tiedotuslaitoksensa välityksellä. Laajennettu piispainkokous onkin kehittänyt tiedotustoimintaa Näin syntyi Kirkon Tiedotuspalvelu.

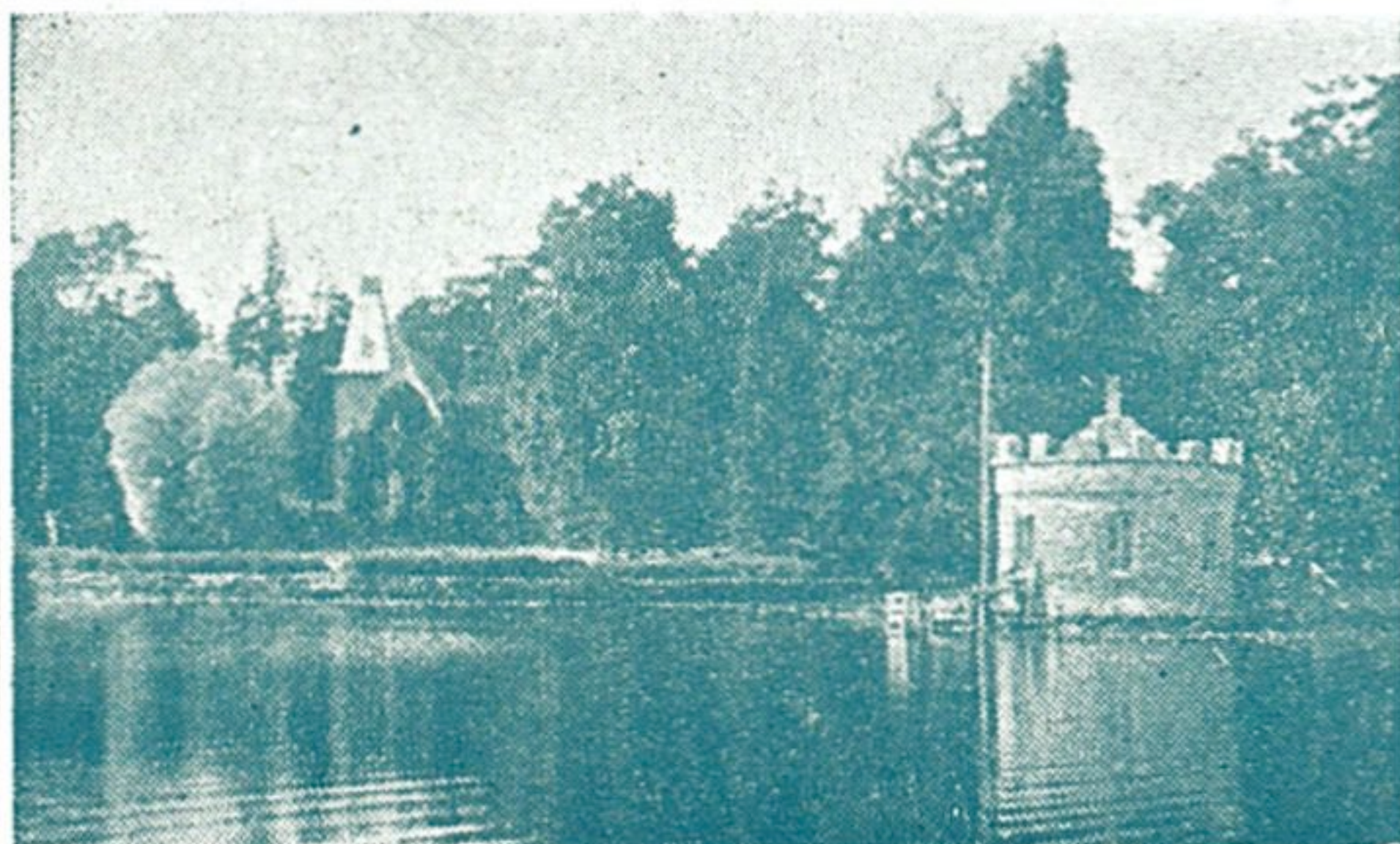
Jo kauan on maassamme ilmestynyt kristillisiä sanomalehtiä, joista tunnetuimmat ovat

Kotimaa ja Herättäjä. Mutta sen lisäksi ilmestyy noin kolmen kymmentä seurakuntalehteä, jotka tiedottavat oman seurakuntansa toiminnasta sen lisäksi mitä paikallisissa päivälehdissä ilmoitetaan seurakunnassa pidettävistä tilaisuuksista ja toimituksista. Nämä seurakuntalehdet ovat sangen erilaisia tilapäisjulkaisuista aina rotatiopainoisiin sanomalehtiin saakka. Lehtien talous on milloin tilausmaksujen, ilmoitusten tai seurakunnan määrärahojen varassa.

LEHTIMIESKOULUTUS

Tätä tehtävää ajatellen olisi kiinnitettävä nykyistä enemmän pappeja ja naisteologeja sanomalehtien toimituksiin. Kirkollinen sanomalehti-

mieskoulutus sekä suhdetoiminta hiippakunnittain paikalliseen lehdistöön ovat tehokkaan tiedotustoiminnan edellytyksiä. Vasta niiden avulla tapahtumat ja kannanotot tulevat tehokkaasti tunnetuiksi samanaikaisesti kaikkien tiedotusvälineiden avulla. Tähän liittyy myös niiden henkilöiden journalistin ohjaus, jotka joutuvat hiippakunnan tai seurakunnan toimiksiannosta paikalliseen lehtityöhön. Sellainen tilaisuus oli 1960 keuhällä järjestetty Kirkon Tiedotuspalvelun toimesta Helsinkiin. Mutta syvempää koulutusta kaivattaisiin. Seurakunnan koulutettu tiedotussihteerin voisi informoida muita lehtimiehiä seurakunnan yleisöä kiinnostavissa asioissa, joiden saaminen nykytilanteessa on usein sangen työlästä. Monet hyvätkin asiat jäävät seurakunnallisten pöytäkirjojen sivuille, vaikka yleisö tahtoisikin niitä seurata.

Kesäkotijunnin päärakennus ja sauna lammen rannalla.

Jos olet hiljaa,

kun ihmiskiihko ympärilläsi riehuu, olet voimakas. Jos rakastat, kun itse saat kokea vihaa, sinä voitat voittoja — ellet muissa, niin ainakin itsessäsi, ja niin vähennät maailman syntimättä. Kuta enemmän uskallat alistua väärinymmärryksiin, solvaisuun, pahoinpitelyyn ja vihaan, sitä enemmän tivaallinen Isäsi voi sinua käyttää.

Sigfrid Sirenus

MITÄ ON LEPO?

Elpää olekaan aivan itsestään selvää, mitä on lepo. Harvoja poikkeuksia lukuunottamatta nykyajan työt ovat sellaisia, että ihminen ei kalpaa yölevoa lisäksi muuta ruumiillista lepoa vaan päivänvoinnasta rasittamisesta. Tämä rasittaminen ei kuitenkaan välttämättä vaadi pitkää aikaa, sillä muutaman minuutin perusteellinen rasitus päivässä on kylliksi kunnan säilyttämistä varten. Psykologi sen sijaan toteaa, että lepo henkiseltä kannalta on lähinnä voimien varastoisvaihtuutta ponnistusta varten. Ihminen tarvitsee pitkäjänteiseen elämänsä säännöllisiä lepopäiviä ja tasapainonsa palauttamiseksi ja uusien voimien kokoamiseksi.

Kysymys levosta muodostuu siis nykyajan ihmiselle ennen muuta kysymykseksi, millä hän täyttää vapaapäivänsä. Mitkä ovat ne läh-

teet, josta hän pyrkii ammentamaan voimansa uusia ponnistuksia varten? Sellainen ei varmasti ole pelkkä joutenolo. Henkisen työn tekijä kaipaa ruumiillisia ponnistuksia ja ruumiillisen työn tekijä henkisiä harrastuksia. Riippuu ihmisen henkisestä tasosta (joka ei ole sama kuin ns. sivistystaso), millä hän pyhäpäivänsä täyttää, mistä hän uskoo saavansa hengelleen virvoitusta. Pyhäpäivän vietto on niin olennainen osa ihmistä itseään, että psykologi sanoo: "Kerro minulle, miten vietät pyhäpäiväsi, niin minä sanon, millaisella henkisellä tasolla olet." Erityisesti todettiin, että hiljaisuus ja yksinolo ovat ihmiselle välttämättömiä. Siinä oppii myös keinoon lähestyä suurinta voimallista Jumalaa rukouksessa.

Kirkko ja Kaupunki

PORILAISET OLOT

Porissa on Satakunnan Kansaan ollut vuoden verran kiinnitettynä toimittaja, jonka päätehtävänä on seurakunnallisten uutisten toimittaminen. Lehti lausuu pääkirjoituksessaan kirkollisesta tiedotustoiminnasta seuraavaa: "Tällä hetkellä kirkko etsii uusia teitä, mikä ei tietenkään merkitse sitä, että se pyrkisi muuttamaan sanomansa sisällön. Nähdään tarpeelliseksi keskustella ja tehdä aloitteita esimerkiksi kirkon tiedotuspalvelun tehostamisesta. Porin kokoisella seurakunnalla on varmasti yhtä paljon tiedotettavaa ja siis työtä tiedotussihteerille kuin jollakin liikelaitoksella." Oikeastaan kirkkosanomien toimitussihteerin on toiminutkin seurakunnan tiedotuspalvelussa.

Tämä lehtemme, Porin Kirkkosanomien on ilmestynyt vuodesta 1956 säännöllisesti. Aluksi 15x21 cm kokoisena kuukausilehtenä 3.000 kpl painoksena, jota jaettiin seurakuntapiireissä ja hengellisissä tilaisuuksissa. Ensimmäisessä numerossa ilmoitettiin lehden tarkoituksena olevan tiedottaa seurakunnan tapahtumista, johdattaa sanan kuuloon, ilmoittaa seurakunnan pysyvästoiminnasta ja käsitellä ajankohtaisia kysymyksiä.

Vuoden 1960 alusta on Porin Kirkkosanomien ilmestynyt sanomalehtikokoisena 4—8 sivun laajuisena neljän tai viiden numeron rotatiopainoisena tiedotusvälineenä. Se on postitse lähetetty jokaiseen Porin seurakuntien talouteen viimeksi 23.000 kappaleen painoksena. Lehden tarpeellisuus on huomattu siitä, että jos joku perhe ei ole sitä saanut, on heti oltu kysymässä, missä vika.

Olisi toivottavaa, että tätä tiedotusvälinettä saataisiin kehittää siten, että se ilmestyisi useammin, että asianomaiset seurakuntien toimenhaltijat ja luottamusmiehet antaisivat siihen tietoja, sekä että Jumalan työ sielujen hyväksi tulisi selville välityksellä hedelmälliseksi.

P. O. Ekke

RAAMATTUJA, VIRSIKIRJOJA

ja uskonnollista kirjallisuutta hyvä valikoima

YHÖRELAISEN Kirjakauppa Oy

Pori, Antink. 10, puh. 12 020

KIRKKOHERRANVIRASTO

Hallituskatu 9 on avoinna kirkko- ja kirkon arkkipäivisin klo 9—12 ja lisäksi perjantaisin klo 16—17. Kesä-Porin ja Porin Teljän seurakuntien virastot.

Osoitukseksi siitä, miten väkevä taistelu oli väkijoumakiusausta vastaan, lainaamme tähän porilaisen raittiuslupauksen viime vuosisadan lopulta, jolloin täälläkin alkoi raittiusseuratyö:

PORILAINEN RAITTIUS- LUPAUS 10. 10. 1878

Me allekirjoitetut, jotka monista onnettomista tapauksista olemme havainneet ja tietoon tulleet juoppouden vian olevan kauhean synnin Jumalan edessä, sillä se on isä siittämään ja äiti synnyttämään kauheaa syntielämää ja tarvele selun ja ruumiin, saattaen ne ijäiseen perikatoon, ja koska kohtuus on tie ylöllisyyteen, niin tulee meidän yhdistyä kristilliseen siveyden liittoon ja lupaamme vilpittömästi Jumalan kasvoin edessä ja meidän kanssaihmitsemme läsnäollessa ettemme nauti mitään väkeviä juomia ja erittäin on Paloviina tykkänensä kielletty. Siinä tapauksessa se on luvallista kuin lääkäri määrää. Me emme maista emmekä tarjoile kellenkään paloviinaa, eikä muita väkeviä juomia ja pidämme lupauksemme vilpittömästi Jumalan näkemystä muistain. Meidän tulee karttaa raittiutta ja siveyttä loukkaavia ja häväiseviä seuroja. Jos joudummekin sellaiseen paikkaan, jossa juoppoutta harjoitetaan, niin tahdomme niistä paeta pois, sillä seura saattaa kaltaiseksensa. Sen mitä tässä nyt olemme luvanneet, tahdomme rehellisesti ja uskollisesti pitää Jumalan armon ja voiman kautta ja meidän tulee rukoilla Herralta armoa ja voimaa, että taidamme pitää sen, mitä olemme pyhästi luvanneet, johon Jumala suokoon meille syntisille armonsa ja apunsa, että taidamme karttaa syntisaastaisuutta.

KIRKKO PORISSA

Vapahtajan kohtaaminen johtaa raittiiseen elämäntapaan

Lakitieteen lisensiaatti Walfrid Anttila, joka on Helsingissä toiminut nuorten lainrikkojain huollossa ja Sini-nauhaliitossa, mm. Risti ja Raittius-lehden toimittajana, asuu nykyään Porissa. Lainaamme seuraavassa hänen Kylväjä-lehdessä julkaistuja ajatuksiaan.

Kristillisen raittiustyön tehtävänä on johdattaa ihmisiä parannukseen, etsimään Vapahtajaansa kaikessa nöyryydessä ja totuudessa. Sen tulee nykyisenä aikana liittyä kristilliseen herätystyöhön, jota tehdään ja jota on tehtävä kansamme pelastamiseksi. Olemmehan yhtä mieltä siitä, että kansamme ja varsinkin nuorisomme on liukumassa käsitämme. On todettava, ettei varsinainen nuorisorikollisuus, vaikka sekin kasvaa kasvamistaan, ole ainoa pulma. Suurempana pulmana on muu epäraitis elämä.

On vieraannuttu Jumalasta ja isien uskosta. Näin ollen on tehtävä voimakasta kristillistä herätystyötä. Siihen liittyy sitten ilman muuta raittiustyö koko elämän raitistamiseksi. Sanotaan usein ja niin sanon minäkin, ettei nykyinen nuorisomme ole sen huonompaa kuin ennenkin. Mutta ennen oli toki kotien, seurakunnan ja uskonnon ote lujempi kuin nykyään, jolloin nuorisomme koetaan vetää sinne ja tänne. Erilaiset houkutukset, erilaiset epäjumalat viekoittelevat, ja kun ei esim. kotona tehdä mitään asiassa, tulee nuorisosta "tuulen viemää". Jos tutustumme suurien herätyskiemien alkoihin, niin havaitsimme, miten silloinkin moitittiin nuorisoa, mutta silloin olivat kodit nimenomaan vastaanottavaisempia ja vetivät nuoria mukaan.

Uskallan väittää, että nuorisomme, ainakin osa siitä, on hyvinkin altis kristillisyydelle, kunhan sitä vain oikealla tavalla osataan tarjota. Vaikkakin väkijoumien käyttö valitettavasti on lisääntymässä nuortenkin parissa, niin suurin vaara sittenkin lienee muussa epäraitissa elämässä, joka nimenomaan aiheuttaa juuri väkijoumien käyttöäkin.

Kaikenkin raittiustyön tulisi tapahtua kristillisellä pohjalla. Se on vankka perusta. On lukemattomia kertoja todettu, että kun joku juoppo tai muuten epärait-

tiisti elänyt löytää Vapahtajansa, hänestä tulee todellakin uusi luomus. Hänestä tulee suhteessa väkijoumiin raitis.

Kristillisen raittiustyön valistuslinjan tulee siis toimia herätystyönä,

ohjaamassa nuoria ja vanhoja Vapahtajan luo, sinne Golgatan ristille, missä tapahtuu nöyrytminen ja puhdistuminen kaikista synneistä ja myöskin juoppoudesta. Sieltä alkaa uusi elämä.

Erikseen on tietysti n.s. pelastava raittiustyö. Senkin tulee tapahtua samassa hengessä.

Jumalan kymmenet käskyt ovat mielestäni ohje, oikeastaan laki, joka pätee kaikessa raittiustyössä ja erittäin kristillisessä raittiustyössä. Kunhan nämä saadaan taas tunnetuksi ja niitä noudatetaan tai yritetään vakavasti noudattaa, ollaan raittiudenkin asia-

sa pitkällä. Odotamme suuren herätyksen aikaa. Maamme ja kansamme kaipaa sitä, ja tuntuu siltä, että sen tulo jo väreilee ilmassa. On käytettävä hyväksi kaikkia mahdollisuuksia, mutta

pelastavassa raittiustyössä erikoisesti on vedottava käskyyn lähimmäisen rakkaudesta.

Jos mitä, niin sitä tarvitaan juuri kristillisessä raittiustyössä. Joka siitä löytää kutsunsa, ei suinkaan tule katumaan. Siksi paljon se antaa tekijälleen ja tietysti myöskin muille. On muistettava, että tässä työssä juuri saamme olla Jeesuksen Kristuksen työtovereita.

Rukoukkaamme kaikki, että kristillinen raittiustyö saa sekä työntekijöitä että varoja. Me tiedämme, ettei meidän Taivaallisella Isällämme koskaan ole kassakriisiä. Hän auttaa kyllä.

Tällainen osanottajajoukko oli v. 1954 katulähetyspäivillä.

Porissa vietetään tämän kesäkuun puolivälissä Raittiuden Ystävien varsinaista edustajakokousta. On syytä selvittää näilläkin palstoilla sen työn perusluonnetta, jota Raittiuden Ystävien seura loppukesällä tulee suorittaneeksi 110 vuotta.

Vastapropaganda on leimannut raittiustyön ihmisten yksityisasioihin puuttumiseksi. "Mitä se muille kuuluu, että minä juon", kuuluu tämä ajatus yksinkertaisimmassa muodossaan esitettynä. Yleinen on myös syytös raittiiden tekopyhydestä. "Etsi ensin malka omasta silmästäsi..." ja "Älkää tuo-

RAITTIUSTYÖ — IHMISEN KOHOTTAJA

Raittiuden Ystävien pääsihteeri Matti Jääskinen kirjoittaa:

mitko..." ovat lauseita, joilla raittiutta pyritään moittimaan ja alkoholijuomien käyttöä perustelemaan.

Piispa Martti Simojoki kirjoitti tänä keväänä eräessä julkaisussa, että kristityn on helppoa olla raitis lähimmäistensä vuoksi.

Tähän lausumaan sisältyykin suomalaisen raittiustyön pääperiaate, lähimmäisenrakkaus, luterilaisen uskonkäsityksemme mukaan raittiin elämäntavan tärkein perustelu.

Eivät Henrik Renqvist ja L. L. Laestadius ajatelleet itseään, kun he saarnasivat juoppoutta vastaan. Eivät omat ongelmat olleet lähtökohtana J. W. Snellmanilla, A. Schaudmanilla ja S. Baranovskilla heidän alkaessaan toimittaa ja levittää raittiuskirjasia, vaan yhteisen kansan tila.

Sama suuntaus voidaan havaita myöhemminkin. Kun ensimmäinen yksikamarinen eduskunta säätö suurella enemmistöllä kieltolain, ei tämä tapahtunut sen vuoksi, että lain puolesta äänestäneet kansanedustajat olisivat halunneet muilta kieltää väkijuomat, joita he eivät itse käyttäneet, vaan Suomen kansan henkiseksi ja aineelliseksi kohottamiseksi.

Ja edelleen:
Kun raittiustyö nykyisin

Jumalan sanalla on oltava selvä tähtäyspiste. Vaikka nykyinen psykologia ei mielellään enää jaa kaan ihmisen sielullista elämää tieto-, tunne- ja tahtopiiriin, niin tuo perinteellinen kolmijako on erittäin hyödyllinen ajattellessamme osoitetta, mikä julistetulla Jumalan sanalla tulee olla. Jumalan työn kohteena on aina koko ihminen. Kuitenkin usein käytännössä ilmenee, että Jumalan sana saa kosketella vain pientä osaa koko olemuksestamme. Joku rakastaa nimenomaan sellaista julistusta, joka tarjoaa henkeviä ajatuksia ja kiintoisia näkökohtia. Tällaiselle kuulijalle koko kristillisyyden muodostuu helposti vain mielenkiintoiseksi älyvoimisteluksi. Toinen taas on mielistynyt julistukseen, joka koskettaa herkästi tunteitamme. Siinä sitten vasta on puhuja, hän puhuu aina niin lämpimästi ja sydämeen käyvästi! Selviä tuntekristillisyyden tuntomerkkejä, eikö totta! On selvää, että Jumala tahtoo puhutella meidän älyämme ja myös panna tunteemme liikkeelle — eihän tunnelma itsessään mikään paha asia ole, vahinko vain jos kaikki jää pelkäksi tunnelmoinniksi. On kuitenkin aivan ilmeistä, että Jumala tähtää ennen muuta meidän tahtoomme. Raamattu antaa niin monia esimerkkejä juuri tästä. Jeesus sanoo: Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä jne. Muistamme Betesdan lammikon partaalla 38 vuotta sairastaneen miehen. Jeesus kysyi häneltä: Tahdotko tulla terveeksi? Jeesus halusi herättää miehen uinuvan tahdon. Jumala ei pelasta ainuttakaan ihmistä väkisin. Käytännössä on niin monta kertaa nähty, että meidän tahtomme on viimeinen linnoitus, joka luovutamme Jumalalle. Oletko valmis sanomaan nytkin: Jumala, Sinä saat tehdä kanssani mitä ikinä tahdot, en enää vastusta Sinua. Jumala vaikuttaa kyllä kaiken tahtomisen ja

tekemisen, pelastuminen on Jumalan työtä. Mutta puhuessamme ratkaisun merkityksestä kristillisyydessä, on huomio aivan erityisesti kiinnitettävä omaan tahtoomme. Miten rukoullikaan nuori Augustinus aikanaan: Herra, pelasta minut, mutta — älä viellä!

On syytä korostaa: me emme käännä ketään. Parhaimmillaan herätysaarnaaja ei siihen pysty. Usko syttyy missä ja milloin Jumala sen hyväksi näkee. W. Malmivaara kertoi kerran palattuun entisestä seurakunnastaan: kaikki ne, jotka Jumala aikanaan herätti, ovat jatkuvasti kilvoituksen tiellä, mutta ne, jotka Malmivaara herätti, ovat jo ajat sitten olleet maailmassa. Kuitenkin meidän tehtävämme on huolehtia siitä, että julistettu sana tulee oikein aktualisoiduksi, ts. Jumalan pelastustahtoa tulee saarnatuksi tässä ja nyt. Siksi meillä on lupa ja oikeus rohkeasti julistaa: Jos tänä päivänä kuulet Herran äänen —

Juuri nyt on pelastuksen päivä, nyt armon aika. Ovi on auki, käykää sisälle. Usko tulee kuulemisesta, kuuleminen Jumalan sanan kautta. Olemme saaneet varmaan silloin tällöin nähdä, miten ihmeellisesti Jumala on johtanut asiat. Jollakulla oli juuri tuona hetkenä Jumalan aika, hän oli kypsytynyt Jumalan käsiin. Niin oli taivaassa hyväksi nähty —

Mikä on kaiken Jumalan valtakunnan työn perimmäinen tarkoitus? On hyvä, että kirkossamme tehdään voimaperäisesti sosiaalista työtä, pyritään hoitamaan ihmisuhteita, parantamaan kansan siveellistä ryhtiä jne., mutta emme saisi koskaan unohtaa, että kirkon tärkein työ on julistaa kaikille Jumalan valmistamaa pelastusta, joka on sidottu Kristukseen Jeesukseen. Kirkko ei voi olla uskollinen pyhimälle kutsumukselleen, jos se unohtaa tämän. Me hukumme, ellei Jumala pelasta meitä.

tapa" merkitsee mm., että kukaan ei voi pysähtyä tekopyhästi viittaamaan omiin saavutuksiinsa ja tuomitsemaan toisia, vaikka onkin päässyt eroon väkijoumista. Raittius koko laajuudessaan on alkoholijuomista vapautuneillekin päämäärä.

Jatkuvassa ponnistelussa kohti raittiutta on se yhteistoiminta, jota ihmiset Raittiuden Ystävienkin puitteissa keskenään harjoittavat, heille arvokas tuki. Mutta vielä enemmän merkitsee Korkeimman johdatus ja lohdutus, jota maamme raittiustyö 110-vuotisella taipaleellaan on runsain mitoin kokenut.

Kristityt huolehtimaan ulkopuolella olevista

Useille kristityillekin raittiuskysymys on sivuseikka, johon ei edes ole syytä kajota. Heidän mukaansa kristillinen toiminta jo sinänsä on parasta raittiustyötä. Muuta ei tarvita. He viihtyvät hyvin omassa piirissään.

Samanaikaisesti kuitenkin polkee maan kamaraa tuhansia ja taas tuhansia, jotka kulkevat ilman Jumalaa ja ilman toivoa maailmassa. On tuhansia alkoholin runteleimia koteja, joista kuuluvat vaimojen ja lasten hätähuudot. Voiko kristitty ihminen tässä tilanteessa kysyä: Olenko minä veljeni vartija?

Raittiuskysymys on ensi sijassa juuri kristikansan kysymys. Niin siunattuja asioita kuin ovatkin yhteiset jumalanpalveluksemme ja muut hengelliset tilaisuutemme meidän on kuitenkin mentävä "ulkopuolelle leirin" sinne, missä synnin häitä on suurin.

Näin teki meidän Vapahtajamme. Hän seurusteli syntisten kanssa ollenkaan välittämättä siitä, mitä itsevanhurskaat ja omahyväiset ihmiset Hänestä sanoivat.

Onko meillä nykypäivän raittiusihmisillä ja kristityillä tätä rohkeutta? Meiltä sitä kysytään, sillä väkijoumalike ei ole koskaan huolehtinut uhreistaan.

Aarne Salokas.

HUOLEHDIMME KAIKESTA ALALLAMME

Heikkilän

HAUTAUSTOIMISTO

OM. U. KARIHAARA

PORI — LIISANK. 18 Puh. 12125

~AJANMUKAINEN SAATTOAUTO

Porin Seudun Osuuskassa

— joustavan palvelun pankki.

HYVÄÄ KESÄLOMAA!

Matka onnistuu kun
talous on tasapainossa
ja taskussa osuuskassan

SÄÄSTÖKIRJA

**MATKAVALUUTTA
OSUUSKASSASTA**

PORIN SEURAKUNTIEN PARTIOTOIMINTA

Poikien lippukunta Väinän Vartijat ja tyttöjen Taru-Tiinat (aluksi Teljän Tytöt) muodostivat vartiota keskikaupungille, Väinölään ja Pihlavaan. Mutta kun Pihlavan alue itse näistyi omaksi seurakunnaksi v. 1961 alussa, muodostuivat sikäläiset partiolaiset Jokisuun Vartijat- ja Pihlatytöt-nimisiksi lippukunniksi. Samanlainen jakautuminen on odotettavissa Keski-Porin ja Porin Teljän seurakuntien partiolaisten keskuudessa. Lisääntyminen on elämän merkki.

Esittelemme seuraavassa kunkin lippukunnan nykyistä toimintaa:

VÄINÄN VARTIJAT

Lippukunnassa on 50 poikaa ja 7 johtajaa Veijo Väikkärin johdossa. Yksi vartio kokoontuu Väinölän kirkolla, neljä keskikaupungin vartiota Hallituskatu 9:ssä ja Itäpuisto 14:ssä. Kolkkapoikien innokkaaseen joukkoon kuuluu 24 poikaa, joista 4 piroa on Väinölässä ja yksi keskikaupungilla johtajanaan Hilka Väikkärä ja neljä muuta johtajaa. Eräpoikaosastoon kuuluu 7 varttuneempaa poikaa Martti Väikkärin johdolla ja vesipartiossa on 6 poikaa, jotka hääri-vät purjeveneensä kimpussa. Kuten huomaamme, ovatkin kaikki Väikkärin perheen jäsenet isä-Körmy ja äiti-Kipinän mukana partiassa.

Eräpojoilla on pieni kämpä yksinäisen Haukijärven rannalla. Isot pojat ovat suorittaneet menestyksellisesti joulu-pukkipalvelua ja nuoremmat ovat kaivaneet syksyllä perunoita, auttaneet kolehdinkanossa ja tietysti tehneet ahkerasti retkiä. Kaksi johtajaa on äskettäin suorittanut korkeimman johtajatutkimuksen, saaden kansainväliset Gilwell-merkit.

Seurakunnan partiolaisia tulossa Väikkärin saaren leirille.

TARU-TIINAT

Talvikki Talvitie, apunaan Tyyne Koskela johtaa 59-päistä tyttöjoukkoa. Näistä on neljä vartiota keskikaupungilla ja kaksi Väinölässä. Pienten tyttöjen tonttuparvea johtaa Leila Syväne ja pieni tarpojajoukko pyrkii tutustumaan monimuotoiseen elämään laitostöihin ja retkeillen. Askartelu ja leirit ovat tyttöjenkin toimintaa kuuluvia.

JOKISUUN VARTIJAT

Tämä Pihlavalassa toimiva poikalippukunta on saanut Koke-mäenjoen historiasta nimensä. Siihen kuuluu kolmekymmentä poikaa Pauli Vahteran johdolla neljässä vartiassa. Kokoon-tumispaiikkana on ollut Pihlavan seurakuntatyökeskus. Mutta nyt on saatu metsän siimekseen parakki, jonka kunnostamisessa on jatkuvasti työtä. Lippukunnalla on ollut jo pari omaa leiriä.

PIHLATYTÖT

Lippukunnan johtajana on Eija-Maija Mänttä. Tyttöjä on kolmessa vartiassa 40 ja tonttuparveen kuuluu 11 pikkutyttöä.

Partiointi seurakunnallisenä työmuotona on Porissa aivan nuorta. Vasta loka-kuun 15. päivänä 1958 perustettiin ensimmäiset poika- ja tyttölippukunnat Väinölässä. Mutta nyt on toiminta laajentunut niin, että Porisakin on seurakuntien piirissä kaikki partiotyön lajit edustettuina.

töä. Viime syksynä järjestettiin myyjäiset, jossa oli tarjona askartelutöitä ja leivonnaisia.

Seurakunnan partiolippukunnat saavat vuosittain 400—500 markan määrärahan ja heille on varattu kokoontumismahdollisuus seurakunnan omistamis-sa huoneissa, kesäkodeissa ja leirialueilla. Viimeksimainituista on sopivin Lyttilässä, kahden hehtaarin metsämaasto veden äärellä.

Porin seurakuntayhteisö on avustanut Nuorten Naisten Kristillisen Yhdistyksen tyttölippukuntaa "Tulitikut" ja Nuorten Miesten Kristillisen Yhdistyksen "Nuotiopojat" nimisiä lippukuntia kumpaakin 300 mk apurahalla ja luovuttanut kummallekin kokoontumistilat Hallituskatu 9 alakerrassa.

Seurakunnan partiolaiset tekevät kerran kuukaudessa kirkokortin, vartiokokoukset pidetään hengellisellä ohjelmalla ja toimintaa ohjataan kristillisessä hengessä. Reipas ulkoilu ja partiolain mukainen elämä kasvattavat lapsesta nuoren ja nuoresta kelpo kansalaisen. Partio tarjoaa elämänsisältöä lapsesta vanhunteen miellyttävällä tavalla.

PORIN KIRKKOSANOMAT
levikki 23.000 kpl.

YLEINEN LEIRIVARUSTUS SEURAKUNNAN LEIREILLÄ

Huopa ja lakanat tai makuupussi, peseytymisvälineet, Raamattu, virsikirja sekä osanottomaksu. Matkakulut sisältyvät osanottomaksuun muilla paitsi rippikoululeireillä ja ulkopuolella oman seurakunnan.

Ilmoittautumiset leireille suoritetaan viimeistään viikkoa aikaisemmin nuorisotoimistoon.

SEURAKUNTIEN NUORISOTOIMISTO

sijaitsee Itäpuisto 14:ssä (käynti pihan puolelta). Avoimna kesäaikana perjantaisin ja lauantaisin klo 11—13. Päivystävä nuorisotyöntekijä antaa tietoja leirien ja retkien ohjelmasta, lähtöajoista ym. sekä ottaa vastaan ilmoittautumisia. Myös kirjasto on käytettävissä. Puhelin 14 992.

NEUVOJA SAIRAIDEN LUONA KÄVIJÖILLE

Joskus voi olla niin, että herääme muistamaan lähimmäisemme vasta silloin, kun hän joutuu sairaalaan. Me unohdamme hänet helposti tavallisessa elämässä varsinkin, jos hän on hiljainen ja eristetty. Kuitenkin juuri silloin hän tarvitsi meitä. Sairaalassa ollessaan hän on paremmassa hoidossa kuin sen ulkopuolella. Kuitenkin hän on sama sairas tai herkästi uudelleen sairastuva ihminen myös jokapäiväisessä ympäristössään.

Keskustellessani potilaiden kanssa olen havainnut, että muutamat neuvot olisivat kävijöille avuksi. Tässä muutamia:

Älkää tulko kertomaan muiden sairaskertomuksia! Potilas näkee kylä riittävästi sairautta jokapäiväisessä ympäristössään. Sitäpaitsi jokainen tapaus on ainutlaatuinen eikä sitä voida rinnastaa "naapurin rouvan" tai "serkun miehen" kokemuksiin.

Toiseksi: varokaa katteetonta lohduttamista! Sanoessamme sairaalle: "Kyllä tämä tästä järjestyy" tai "Kyllä sinä olet jo kesäksi terve", lohdutamme pikemminkin itseämme kuin häntä. Potilasta ei kevyt päänsilitys auta. Hän tietää, ettei vierailijalla ole mahdollisuutta häntä parantaa eikä katetta arvioida, milloin hän tervehtyy.

Vielä yksi kiello: Älkää yrittäkö

muuttaa potilasta, hänen ajattelutapaansa tai suhtautumistaan! Älkää yrittäkö opettaa tai käännäyttää häntä, sillä hän on usein aivan liian väsynyt tällaisiin henkisiin käsitteilyihin.

Tässä tuli kolme kielloa. Mitä myönteisiä ohjeita haluaisitte antaa?

Antakaa itsenne potilaalle sen viidenitoista minuutin tai puolituntisen ajaksi, jonka vietätte yhdessä! Antakaa hänelle kiinnostuksenne ja läsnäolonne ja ystävällisyytenne. Eläytykää hänen nykyiseen elämänsä ja kuunnelkaa, kun hän haluaa kertoa sairaalamailmasta. Jos käynte useammin, niinkuin talvon, sujuu tapaaminen kyllä luontevammin. Ei ole tarkoitus, että osamme sanoa jotakin erikoista. Pääasia on, että tulemme potilaan luo.

Älkää unohtako potilasta, kun hän pääsee pois sairaalasta! Hän tarvitsee Teitä silloin entistä enemmän. Toipilaan on ehkä vaikea päästä käsiksi elämään. Varmista, mitä voimme antaa, on turvalliset, hyväksyvät ihmissuhteet. Kun olemme jatkuvasti tekemisissä hänen kanssaan, hän kokee rauhoittavan tunnun siitä, että olemme hänen ystävänsä, olipa hän sairas tai terve.

Irja Kilpeläinen

RAKKAUDEN KORKEA VEISU

Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä,
MUTTA MINULLA EI OLISI RAKKAUTTA,
olisin minä vain helisevä vaski tai kilisevä kulkunen.
Ja vaikka minulla olisi profetoimisen lahja
ja minä tietäisin kaikki salaisuudet,
ja kaiken tiedon
ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin
vuoria siirtää,

MUTTA MINULLA EI OLISI RAKKAUTTA,
en minä mitään olisi.

Ja vaikka minä jakelisin kaiken omaisuuteni
köyhäin ravinnoksi,
ja vaikka antaisin ruumiini poltettavaksi,

MUTTA MINULLA EI OLISI RAKKAUTTA,
ei se minua mitään hyödyttäisi.

RAKKAUS on pitkämielinen,
RAKKAUS on lempeä,
RAKKAUS ei kadehdi,
ei kerskaa,
ei pöyhkeile,
ei käyttäydy sopimattomasti,
ei etsi omaansa,
ei katkeroidu,
ei muistele kärsimäänsä pahaa,
ei iloitse vääryydestä,
vaan iloitsee totuuden kanssa,

kaikki se peittää,
kaikki se uskoo,
kaikki se toivoo,
kaikki se kärsii.

RAKKAUS EI KOSKAAN HÄVIÄ I Kor. 13; 1—8.

Huvilalle ja kotipihaan

KESÄPELEIHIN JA AJANVIETTEKSI

Jalkapalloja kiin. 19:50
Vinylipalloja alk. 3:05
Tikkoja ja tikkatauluja

VENEMIEHILLE

Lasikuituveneitä, Puuveneitä, Veneheloituksia, Venevaloja, Pelastusvälineitä

KESKIKAUPUNGIN

Iso linnankatu 18, puh. 11 247

rauta

AUG. LIPSANEN OY

TOPAS-TUOLI

mk 25:—

SUFFOLK-

ruohonleikkukoneella
työ joutuu

16" terällä 54:—
16" Le luxe 57:—

KEITTIÖÖN

huokeaa
lasia ja posliinia
Ruokailuvälineitä

RETKEILYYN

telttoja
keittimiä
retk. astiastoja

Toukokuun 19. p. oli myös Väinän Vartijat Nakkilan kevätkaatselmuksessa. Lippukunnan johtaja tekee kunniaa ohimarssissa lipun jäljessä.

LYTTYLÄN LEIRIT

- 10.—16. 6. Poikaleiri.
25.—30. 6. Tyttöleiri.
1.—7. 7. Taru-Tiinat partioleiri
9.—14. 7. Tyttöleiri.
14.—20. 7. Raittiusspiirin sekaleiri
20.—27. 7. Väinän Vartijat partioleiri.
20.—24. 7. Kolkkaleiri.
29. 7.—4. 8. Alle 12 v. poikaleiri.
5.—8. 8. Yli 12 v. poikaleiri.
13.—18. 8. Tyttöleiri.
19.—22. 8. Poikaleiri.
31. 8.—1. 9. Kerhonjohtajaleiri.

JUNNILAN LEIRIT

- 1.—3. 6. Poikapäivät.
4.—16. 6. I rippikoululeiri.
16. 6. Raittiuden Ystävien Iltanuotio.
17.—21. 6. Tyttöleiri.
21.—23. 6. Nuorten juhannus.
24.—30. 6. Pihlavan ja Reposaaren äitileiri.
1.—7. 7. Aistivallisten leiri.
8.—10. 7. Katulähetysten äidit ja seurak. nuoret.
11.—14. 7. Katulähetyspäivät.
15.—21. 7. Keski-Porin äitileiri.
22.—28. 7. Porin Teljän äitileiri.
29. 7.—4. 8. Länsi-Porin äitileiri.
5.—11. 8. Siviilinvalidit ja miehet.
12.—25. 8. II rippikoululeiri.
26. 8.—1. 9. Sotainvalidit.

Vastuu vapauttakin suurempi

Moni puhuu mieluummin kristityn vapaudesta kuin hänen vastuustaan.

Käytännössä on rajoituksena vapautta vieläkin suurempi arvo, rakkaus. Kristityn vapaus ei salli hänen tehdä mitä hyvänsä. Paavali on selkein sanoin osoittanut, että vapaus ei koskaan saa johtaa sellaisiin tekoihin, jotka ovat rakkauden käskyä vastaan. Ei ole soveliasta tehdä sellaista, mikä saattaa koitua lähimmäiselle loukkauskiveksi. Ei ole liioin oikein jättää tekemättä lähimmäisensä hyväksi sitä, minkä oivaltaa olevan tälle tarpeellista. Vaikka minun omatuntoni sallisi esim. korttipelin, ei kuitenkaan ole hyvä harastaa sitä, koska kokemuksen mukaan se johtaa monet uhkapelin vaaroihin. On elokuvia, joita varttunut ihminen voi vahingotta nähdä, mutta joitten katsomisesta kasvattajanmieltä omaavat vanhemmat luopuvat näyttääkseen perheensä nuorille hyvää esimerkkiä. Ei ole myöskään oikein viinipikaria tarjoamalla johtaa nuoria väkijoumien pariin. Ja kenpä lopujen lopuksi saattaa olla varma itsestäänkin? On parempi väistää viettelystä kuin kokeilla sitä. Vapauteen tulee aina liittyä vastuuntunto — se on Raamatun selvä ohje.

Ole raitis kaikessa! Tämä lyhyt ohje tarkoittaa niin mielen kuin elämäntapojen raittiutta. Ken on raitis ajatuksissa, puheissa ja töissä, hän elää vastuuntuntoisesti. Raitis elämäntapa on ennen kaikkea tervettä ja myönteistä vaellusta. Ja, kuten Paavali sanoo Roomalaiskirjeessään: "Hyvä on karttaa sitä, mistä veljesi loukkaantuu tai joutuu lankeemukseen tai heikoksi tulee."

Ilmari Kallio

HAUTAUSTOIMISTO SAIN OSAKEYHTIÖ

Eteläpuisto 11
Puh. 12 161

Hoidamme kaikki alamme kuuluvat tehtävät

Toimitamme vain
Kuulon huoltoliiton
hyväksymiä kuulokojeita

Pätevä sovitus — asiantunteva huolto

INSTRUMENTARIUM

Pori, Liikekulma, Antink. 13 - Puh. 11 795

KIRKKO PORISSA

NIIN ON JUMALAN VALTAKUNTA

KESÄ-
KU

HEINÄ-
KU

ELO-
KU

Mies kylvää siemenen maa-
han... ja siemen orastaa ja
kasvaa, hän ei itse tiedä miten.

Sillä itsestään maa tuot-
taa viljan, ensin korren,
sitten tähkän, sitten täy-
den jyvän tähkään.

Mark. 4: 26—29.

Mutta kun hedelmä on kyps-
nyt, lähettää hän kohta sinne
sirpin, sillä elon aika on kä-
sissä.

Hän on antava teillekin ja kasvattava teidän vanhurskautesenne hedelmät. II Kor. 9: 10.

Ohjelma:

Torstai 11. 7.
13.30 Kahvitarjoilu
14.00 Päivien avaus diak. joht. Otto Syrjä
14.15 Alustus: sos.tarkk. Matti Tiainen
15.00 Ryhmäkeskustelua
17.30 Esitelmä: tri A. Haikonen
19.00 Alustus: rov. M. A. Mustonen
19.30 Ryhmäkeskustelua
21.30 Iltaseurat nuotion ääressä, rov. M. Mustonen, Arvid v. Martens, vapaa sana

Perjantai
8.30 Aamuhartaus: rva Yolanda Kalkas
9.00 Alustus: rov. V. Louhivuori (kr.opin kappaleet 66—69)
9.30 Ryhmäkeskustelua
12.00 Hiljainen tunti
13.00 Alustus: opett. Kilpi Kylälä (kr.opin kappaleet 70—74)
14.30 Kitarakuoron harjoitus
15.30 Alustus: past. T. Kortelainen (kr.opin kappaleet 75—77)
16.00 Ryhmäkeskustelua
18—20 Sauna naisille: miehille retki Yyteriin
20.30 Iltahartaus: Alhonpää
20.45 — Sauna miehille; naisille retki Yyteriin

Päivien tunnus:
"Vie venhe syvälle"
lk. 5: 4.

Sunnuntai 14. 7.
8.30 Aamuhartaus: rva Helmi Juka
9.00 Uusien työntekijöiden siunaustilaisuus Reposaaren kirkossa Arvid v. Martens
10.00 Jumalanpalvelus ja Herran Pyhän Ehtoollisen vietto Reposaaren kirkossa. Saarnaa rov. Verner Louhivuori, rippisanat past. T. Vesanen.
13.15 Raamattutunti: khra Niilo Suhonen (kr.opin kappaleet 7 luku)
14.30 Päättötilaisuus
10.00 Keski-Porin kirkko radiojumalanpalvelus. Saarnaa rov. Vilho Närhi
Länsi-Porin kirkko saarnaa past. T. Kortelainen
Pihlavan kirkko saarnaa op. Kilpi Kylälä
Porin Teljän kirkko (Väinölä) saarnaa Arvid v. Martens
Kesäpäivien osanottomaksu on 6,00 nmk vuorokaudelta, koko ajalta 18,00 nmk. Majoitus seurakuntien kesäkodissa Junnilassa. Mukaan on varattava lakanat ja peitehuopa.
Ilmoittautumiset 1. 7.—63 mennessä osoitteella Porin seurakuntien diakoniatomisto Itäpuisto 14. Pori.

ÄLÄ SANO VÄÄRÄÄ TODISTUSTA LÄHIMMÄISESTÄSI!

Meidän tulee peljätä ja rakastaa Jumalaa, niin ettemme valhettele lähimmäisestämme emmekä häntä petä, panettele taikka pahaan huutoon saata, vaan puolustamme häntä, ajatteleme ja puhumme hänestä hyvää ja selvitämme kaikki parhain päin. (Kahdeksas käsky)

PIENI KIRJAIN

Jotkut uutuuden tavoittelijat ovat alkaneet kirjoittaa ja painattaa etu- ja sukunimet pienellä alkukirjaimella. On havaittavissa, että jopa papitkin kirjoittavat Raamatun pienellä r:llä. Suomalaisen kielioopin sääntöjä noudattaaksemme kuuluu Raamattu, kuten Koraanikin erisnimiin, ja siis isojen alkukirjainten sanoihin. Samalla tavoin Herra, tarkoittaessaan Jumalaa, kirjoitetaan isolla alkukirjaimella myös käsitteessä Herran Pyhä Ehtoollinen. Kirjoitus saattaa ilmaista kirjoittajan uskonelämän laatua tänä kaikkien arvojen inflatorisena aikana. Siksi kristittyjen tulisi antaa oikea arvo sille, jolle kunnioitus kuuluu.

RAITTIUDEN YSTÄVIEN EDUSTAJAKOKOUS

Maamme suurin raittiuskeskusjärjestö pitää edustajakokouksensa Porin Karhulinnassa kesäkuun 15.—17. päivinä. Ohjelmasta mainittakoon:
Lauantaina
klo 10 Avaustilaisuus Karhulinnassa ja virallisia asioita.
" 12 Päiväjuhla puhuu mm. opetusministeri Hosia.
" 14 Virallisia asioita.
" 15 Henkiset kilpailut.
" 19 Satakunnan raittiusspiirin 60-vuotisjuhla ja lipun vihkiminen.

Sunnuntaina
klo 8 Kaupunkikierrros linja-autoilla.
" 10 Jumalanpalvelus teoltri Rafael Holmström.
" 12 Urhellukilpailut.
" 13.30 Ulkoilmajuhla Isomäellä.
" 16 Virallisia asioita.
" 20 Iltanuotio Reposaaren Junnilassa.
Maanantaina
klo 9 Tehdaskäyntejä.
" 11 Kiertoaajelu Satakunnassa "Lallin lenkki".
Ruokailu on järjestetty Cygnaeus-koulun ruokalaan.

Synnin hätää ja armon ikävää Jumalan edessä sanotaan heräämiseksi. Taivaallinen Isä odottaa, että herätetty ihminen kääntyy hänen puoleensa ja tunnustaa hänelle syntinsä. Herätetty ihminen pyytää niitä Kristuksen tähden anteeksi ja anoo voimaa luopua niistä. Näin hän tekee parannuksen.

PORISTAKIN MENNÄÄN LUTERILASEEN SUURKOKOUKSEEN

Nuorison suurjuhla Helsingin Senaatintorilla, jossa kaikkien maanosien nuoret lausuvat tervehdyksensä, runsasohjelmainen suuriltanuotio Seurasaarella, nuorisojumalanpalvelus Messuhallissa, jossa saarnaa joku tunnettu ulkomainen kirkonjohtaja, yleiskokouksen päätösjuhla Stadionilla. Tällaista ohjelmaa lupaa Luterilaisen maailmanliiton neljäs yleiskokous kutsuessaan Suomen nuorisosa ensi elokuun 10.—11. päivinä Helsingissä vietettävään luterilaisen nuorisosa suurokokoukseen. Eikä ohjelma, siihen loppu, vaan lisäksi on suunnitteilla mm. Lapuan nuorisoseuran esittämä Thornton Wilderin näytelmä "Meidän kaupunkimme" Työväentalolla, konsertteja pääkaupungin kirkkoissa sekä illanviettoja seurakunnissa niiden omien nuorten toimiessa isäntäväkenä.

Kesäinen viikonloppumatka Hoisen toverijoukon kanssa pääkaupunkiin, joka elää pari viikkoa kansainvälisen kongressin merkeissä, hyvin suunnitellut nuorisotilaisuudet, uusien nuorten ihmisten tapaaminen, niin suomalaisten kuin ulkomaisten — monelle se voi merkitä unohtumatonta juhlaa. Porista järjestetään linja-autolla yhteismatka 14 vuotta täyttäneille nuorille. Ilmoittautuminen diakoni Otto Syrjälle ennen kesäkuun 13. päivää.

HAUTOJEN HOIDOSTA

voidaan sopia Porin Seurakuntien Taloustoimiston kanssa Länt. Raatihuoneenk. 3. Puh. 12 784. Hinnasto ja ehdot saatavissa myös hautausmaanhoitajalta puh. 14 319.

ÄITI JA LAPSET

Kunnioita isääsi ja äitiäsi, että menestyisit ja kauan eläisit maan päällä. Vanhempien kunnioittamisen velvoitus, niin isän kuin äidin, on jumalallinen perustuslaki, jonka varaan inhimillinen yhteiselämä tärkeältä osaltaan rakentuu.

Huolimatta siitä, että osanjako ja vastuu miehen ja naisen välillä sekä yhteiskunnassa yleensä että myös kodin piirissä on osittain uudella tavoin muotoutunut, oäidinkutsumus silti yhä naisen elämän varsinainen ydin eikä muuksi muutu. Äidinkutsumukseen kuuluu erottamattomasti myös huolenpito lapsista näiden ensimmäisinä ikävuosina. Ei ajankäytökään lastenseimi tai tarha, lasten laitostekodeista uhumattakaan, voi tarjota lapselle sitä ympäristöä, jonka vaatimattominkin oma koti voi lapsen turvaksi suoda, edellyttäen, että kodissa todella vallitsee vanhempien keskinäinen yhteisymmärrys ja sitä täydentävä äidin luontainen hellyys lastaan kohtaan. Yhteiskunta, joka sallii lasten tulla erotetuksi äidistään lasten herkeimpänä kehityskautena, ei pidä tulevaisuudestaan huolta. On selvää, ettei voida edes pohtia paluuta entiseen tilanteeseen, jolloin äidit omistivat koko työnsä kodilleen, mutta lähiaikojen oikean, sanoisin: kristillisen, sosiaalipoliittikan tavoitteena tulisi kaikessa tapauksessa olla pyrkimys soveliaalla tavalla tasapainottaa äitien työpanos kodissa ja sen ulkopuolella niin, että vähäisten lasten hoito ja kasvatus kaikesta huolimatta voisi palata ja jäädä pääosaltaan äitien käsiin. On aiheellonta valittaa nuorison villiintymistä, ellei yritetä poistaa taudin alkusyytä: turvattomuuden tunnetta ja sattuamavaraisen kasvuympäristön tuhoisaa vaikutusta varhaisessa lapsuudessa.

On täysi syy painottaa sitä merkitystä, mikä ruokailuilla, hurskailla äideillä kansamme siveellisen ryhdin ylläpitäjänä on ollut ja yhä on. Säilyykö kotien henki kristillisenä ja voivatko äidit jatkovasti harjoittaa rakkauden vaikutusvaltaa lapsiinsa, tämä on kysymys, johon annettusta vastauksesta käsin katselemme kansamme tulevaisuuteen.

Jaakko Haavio

Yli 40 vuotta hautauspalvelua

Rantasen
HAUTAUSTOIMISTO
PORI. ITÄPUISTO 12 Puh. 12707

Suurin — Suosittu
Kuljetukset autoillamme
kalkkialle

KIRKKOSANOMAT

ilmestyy seuraavan kerran syyskuun lopulla. Ilmoitukset ja kirjoitukset pyydetään jättämään toimitukselle ennen syyskuun 15. päivää.

PORIN KIRKKOSANOMAT

Julkaisija Porin Seurakunnat
Jaetaan postitse Porin seurakuntien talouksiin

Päätoimittaja: rov. Matti A. Mustonen, Hallituskatu 9. Puh. klo 10—12 12408, muulloin 12525.

Toimitussihteeri: rov. P. O. Ekko, Hallituskatu 9. Puh. klo 9—12 12201, muulloin 13631.

Toimituskunta: rov. Viljo Lauro, past. Tapani Pietilä, teol. kand. Liisa Syrjä, opett. Kalervo Niemelä.

Toimitus ja konttori: Pori, Hallituskatu 9. Puh. klo 9—12 12201. Pankki: Pohjoismaiden Yhdyspankki, Pori.

Ilmoitushinnat: 25 p. palstamittimitä, viralliset eri sopimuksen mukaan. Tilauksinta: 1 vuosikerta kotimaahan 1:50, ulkomaille 2:00.

Kirjapaino: Satakunnan Kirjateollisuus Oy.

Porissa 1963,
Satakunnan Kirjateollisuus Oy.